

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Adam Mitkiewicz
Protokolant:	Łukasz Grochowski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 stycznia 2018 r. w Warszawie

sprawy z powództwa J. J.

przeciwko M. F. (1)

o zapłatę:

1. oddała powództwo.
2. zasądza od powoda J. J. na rzecz pozwanego M. F. (1) kwotę 7217 zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt XXV C 2276/17

Transkrypcja ustnego uzasadnienia orzeczenia z dnia 11 stycznia 2018 r.

[**Przewodniczący** 00:00:04.411]

Wyrok w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia dzisiejszego. Sąd tu w składzie obecnym po rozpoznaniu dzisiejszej sprawy z powództwa J. J. przeciwko M. F. (1) o zapłatę. 1. Oddała powództwo. 2. Zasądza od powoda J. J. na rzecz pozwanego M. F. (1) kwotę 7.217 złotych tytułem kosztów procesu. Proszę sobie usiąść. Nastąpi ustne uzasadnienie rozstrzygnięcia. Powód J. J. w pozwie skierowanym przeciwko M. F. (2) domaga się zasądzenia na jego rzecz kwoty 150.000 złotych tytułem zadośćuczynienia za naruszenie jego dóbr osobistych. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że M. F. (2) - radca prawny został wyznaczony jako pełnomocnik z urzędu do wniesienia skargi kasacyjnej w jego sprawie. Pomimo jego prośby nie spotkał się z nim w Areszcie Śledczym w W. celem omówienia jego sprawy. Po czym, w dniu 31 lipca 2015 roku sporządził opinię prawną o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej bez oświadczenia i wniosku w trybie art. 118 kpc. przez co pozwany wyraził brak szacunku wobec niego i tym samym naruszył jego dobro osobiste. Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i wskazał, że nie naruszył dóbr osobistych powoda. Powierzone mu jako pełnomocnikowi z urzędu czynności wykonał należycie. Pozwany wniósł również o zasądzenie kosztów procesu. Sąd ustalił, że: M. F. (2) jest radcą prawnym. Został on wyznaczony jako pełnomocnik z urzędu do wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 grudnia 2014 roku I ACa 1006/14. M. F. (2) nie sporządził skargi kasacyjnej uznając, że brak jest podstaw do jej wniesienia, sporządzając jednocześnie opinię prawną dotyczącą braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej (karta 56, 63). Pismem z dnia 31 lipca 2015 roku zawiadomił on Sąd Apelacyjny w Warszawie o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej załączając opinię o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej (k. 65 - 74). Również pismem z dnia 31 lipca

2015 roku skierowanym do powoda zawiadomił on go o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej załączając odpis opinii (k. 55). Nie doszło do spotkania J. J. z M. F. (1) w Areszcie Śledczym w W.. Postanowieniem z dnia 26 stycznia 2016 roku Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych odmówił wszczęcia postępowania dyscyplinarnego w stosunku do M. F. (1) po przeprowadzeniu czynności wyjaśniających na skutek zawiadomienia J. J.. W ocenie Sądu powództwo jest bezzasadne. Stosownie do art. 24 par. 1 Kodeksu cywilnego ten, czyje dobro osobiste zostało naruszone może domagać się, aby osoba, która dopuściła się naruszenia dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności złożyła oświadczenie o odpowiedniej treści lub formie na zasadach przewidzianych w kodeksie. Może również żądać zadośćuczynienia pieniężnego. W myśl art. 448 kc Sąd w razie naruszenia dobra osobistego może przyznać temu, czyje dobro zostało naruszone odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznana krzywdę. Otwarty katalog dóbr osobistych określa art. 23 kc, powód nie wskazał w ogóle jakie jego dobro prawne zostało naruszone przez pozwanego. Wskazał, że pozwany nie spotkał się z nim w Areszcie Śledczym, czym nie okazał mu szacunku. Zdaniem Sądu szacunek nie jest dobrem osobistym, niespotkanie się z powodem nie jest zresztą przejawem braku szacunku. Brak spotkania z inną osobą nie narusza też żadnego z dóbr osobistych wymienionych w art. 23 Kodeksu cywilnego. Pozwany w celu wykonania czynności do których został ustanowiony nie musiał w ogóle spotykać się z powodem. W zupełności do sporządzenia skargi kasacyjnej, bądź podjęcia decyzji o braku podstaw do jej sporządzenia wystarczająca jest analiza akt sprawy. Pozwany sporządził opinię wyrażając tym samym swoje stanowisko o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej i doręczając ją Sądowi oraz powodowi. W sposób należyty więc wykonał czynności, do których został umocowany. Reasumując, zdaniem Sądu już z samych twierdzeń powoda wynika, że pozwany nie naruszył jego dóbr osobistych, o których mowa w art. 23 kc. Niespotkanie się powoda z pozwanym, uznanie, że brak jest podstaw do wniesienia kasacji nie narusza dóbr osobistych. Już z samego stanu faktycznego przedstawionego przez powoda wynika, że do naruszenia jego dóbr osobistych nie doszło. Powód nie wskazuje też dobra prawnego, które naruszył pozwany. Z tych względów powództwo na podstawie art. 23 kc, art. 24 kc i art. 488 kc podlegało oddaleniu. Sąd oddalił również wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z jego przesłuchania w charakterze strony. Przeprowadzenie takiego dowodu nie było potrzebne z uwagi na to, że już z samego stanu faktycznego przedstawianego przez powoda wynika, że do naruszenia dóbr osobistych nie doszło. Powód nie wskazał też okoliczności na jakie wnosi o jego przesłuchanie (k. 194). Jako, że pełnomocnik pozwanego domagał się zasądzenia kosztów procesu w punkcie 2 wyroku orzeczono na podstawie art. 98 par. 1 kpc o kosztach procesu zasądzając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 7.217 złotych tytułem kosztów procesu. Na kwotę tą składa się wynagrodzenie pełnomocnika według norm przepisanych oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa. Wynagrodzenie pełnomocnika wynosi 7.200 złotych. Opłata skarbową 17 złotych. Suma: 7.217 złotych. To wszystko w tej sprawie. Dziękuję bardzo.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)